

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВО - ЕКСПЕРТНИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ

ФІЛІПЕНКО Наталія Євгенівна - кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

**УДК 343.98+343.85
DOI 10.32782/LAW.2020.2.18**

В публикации обозначены основные направления совершенствования научно – методического обеспечения криминологической деятельности судебно – экспертных учреждений Украины, к которым отнесены: повышение требований к профессиональной квалификации экспертных кадров; расширение сферы проведения и возможностей судебно – экспертных экспертиз; расширение основных векторов взаимодействия между субъектами судебно – экспертной деятельности с различными ведомствами и уровнями, научно – исследовательскими организациями, которые выполняют исследования в области права, и учебными заведениями; интенсификация налаживания международных связей для повышения эффективности сотрудничества отечественных судебно – экспертных учреждений с зарубежными.

Акцентируется внимание на том, что научное обеспечение криминологической деятельности судебно – экспертных учреждений Украины является одним из приоритетных направлений обеспечения их деятельности. Отмечено, что каждое государственное специализированное учреждение, осуществляющее судебно – экспертную деятельность в Украине, одновременно является и научным центром, который проводит научные разработки в области теории судебной экспертологии, в том числе те, что касаются внедрения в практику новых методик экспертных исследований.

Подведен итог относительно того, что глубинные научные исследования проблемных

аспектов экспертной практики, использование новейших наукоемких технологий при разработке методик проведения судебных экспертиз являются залогом высокой эффективности криминологической деятельности судебно – экспертных учреждений Украины и минимизации количества экспертных ошибок.

Ключевые слова: научное обеспечение, методическое обеспечение, направления усовершенствования, экспертная деятельность, международное сотрудничество, взаимодействие, сотрудничество.

Постановка проблеми

Рівень розвитку науки і техніки є визначальним чинником прогресу суспільства, підвищення добробуту громадян, їх духовного та інтелектуального зростання. Цим зумовлена необхідність пріоритетної державної підтримки розвитку науки як джерела економічного зростання і невід'ємної складової національної культури та освіти, створення умов для реалізації інтелектуального потенціалу громадян у сфері наукової і науково-технічної діяльності, забезпечення використання досягнень вітчизняної та світової науки і техніки для задоволення соціальних, економічних, культурних та інших потреб [1].

Наукове забезпечення є невід'ємним у практичній діяльності судово – експертних установ, адже розробка експертних методик, подальше теоретичне осмислення та практичне застосування отриманих

результатів базується на досягненнях науки і техніки.

Якісне наукове забезпечення кримінологічної діяльності судово – експертних установ України є підґрунтям успішної роботи як окремих експертів, так і експертних установ, а використання накопичених знань, спеціальних у тому числі, в комплексі з іншими елементами системи забезпечення судово – експертної діяльності в Україні є основою її ефективності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Питання науково – методичного забезпечення, як одного з напрямків кримінологічного забезпечення діяльності судово-експертних установ України, не позбавлене наукового інтересу і досить широко висвітлене в наукових працях провідних українських та зарубіжних науковців – спеціалістів у галузі судової експертології, зокрема це: Т.В. Авер'янова, Л.Ю. Ароцкер, В.Д. Арсеньєв, В.Д. Басай, В.В. Бірюков, А.І. Вінберг, О.О. Ейсман, О.М. Зінін, А.В. Іщенко, Н.І. Клименко, М.В. Костицький, В.К. Лисиченко, О.М. Литвинов, Г.М. Надгорний, І.В. Пиріг, М.Я. Сегай, Е. Б. Сімакова-Єфремян, І.Я. Фрідман, М.Г.Щербаковський та ін.

Метою даної публікації є окреслення основних напрямків удосконалення науково – методичного забезпечення кримінологічної діяльності судово – експертних установ України.

Виклад основного матеріалу

Досвід проведення успішних модернізацій у європейських країнах та сучасна демократична практика засвідчують важливість залучення до процесу формування державної політики науково – експертного середовища, що дає можливість ґрунтовного, незаангажованого аналізу всіх підходів і пропозицій щодо змісту, напрямів формування програм розвитку країни та отримання потужного наукового ресурсу на різних рівнях їх розробки, публічного обговорення і здійснення [2, с. 202-203]. В повній мірі це стосується судово-експерт-

них установ України, які, з одного боку, є суб'єктами наукового забезпечення кримінального судочинства, а з іншого, експертні дослідження, які проводяться в цих установах, повинні спиратись на міцну наукову основу, бути науково обґрунтованими і достовірними.

Законодавчу основу здійснення наукової діяльності судово-експертних установ України складають Закони та підзаконні нормативно – правові акти, в яких закладено основи, базис функціонування цих установ. Ними врегульовано питання щодо організації та проведення наукових досліджень у галузі судової експертології, визначено основні форми впровадження та особливості перевірки достовірності отриманих результатів нових методик.

Так, законом України «Про судову експертизу» визначено правові, організаційні і фінансові основи судово-експертної діяльності з метою забезпечення правосуддя України незалежною, кваліфікованою і об'єктивною експертизою, орієнтованою на максимальне використання досягнень науки і техніки. При цьому судова експертиза – це дослідження на основі спеціальних знань у галузі науки, техніки, мистецтва, ремесла тощо об'єктів, явищ і процесів з метою надання висновку з питань, що є або будуть предметом судового розгляду [3]. Тобто вже зі змісту основних положень розглядуваного Закону чітко простежується виняткова роль науки в діяльності судово – експертних установ України.

У той же час, судова експертиза, як процес пізнання, включає в себе серед загальнонаукових методів основні функції: гносеологічна, процесуальна, організаційна, етимологічна. Такий процес пізнання науки про судову експертизу є віддзеркаленням у наукових принципах, поняттях і закономірностях свого об'єкта – судово-експертної діяльності, яке визначає одну з організаційно-складових форм – науково-методичне забезпечення, що, у свою чергу, сприяє збільшенню обсягу експертної роботи, значній активізації наукових досліджень з метою подальшого розроблення методологічних засад для поглиблення пізнання предмету судової експертології

і підготовки кадрів вищої кваліфікації та створення наукової школи однодумців [4, с. 17].

Питання значущості, актуальності, важливості і затребуваності судово – експертної діяльності безсумнівне, проте існує ряд моментів, які гальмують її розвиток. А він є неспинним, цьому сприяють глобалізаційні процеси, науково-технічний процес, що надає можливості для розвитку і вдосконалення як матеріального світу, так і людської свідомості. Крім того, ці процеси обумовлені діалектичними законами прогресивного розвитку суспільства. Експертна діяльність, що досліджує саме ці закономірності навколишнього середовища, не може стояти осторонь, повинна постійно удосконалюватися і розвиватися. Основними напрямками удосконалення науково – методичного забезпечення експертної діяльності в Україні є:

Підвищення вимог до професійної кваліфікації експертних кадрів. Динамічний розвиток судово-експертної діяльності в Україні, впровадження в практику судово-експертних установ Міністерства юстиції нових технологій, а також зростання вимог до якості проведення судових експертиз визначають актуальність завдань щодо вдосконалення підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації для потреб судово-експертної діяльності. Нині питання підготовки фахівців судово-експертних установ Міністерства юстиції України та фахівців, які не є працівниками цих установ, а також підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації є одним із пріоритетних при вирішенні завдань реформування судової експертизи, спрямованих на її подальший розвиток і підвищення якості експертних досліджень [5, с. 281].

Специфічною ознакою діяльності судово-експертних установ є поєднання науково-дослідницької, науково-методичної та науково-виробничої діяльності, що здійснюється, головним чином, одними і тими ж особами. Питання професійної підготовки у галузі наукової діяльності за таких обставин є невід’ємним від питань загальної професійної підготовки експертів, які є,

по суті, науково-практичними кадрами [6, с. 136].

Відповідно до статті 10 ЗУ «Про судову експертизу», судовими експертами державних спеціалізованих установ можуть бути фахівці, які мають відповідну вищу освіту, освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче спеціаліста, пройшли відповідну підготовку та отримали кваліфікацію судового експерта з певної спеціальності.

До проведення судових експертиз (обстежень і досліджень), крім тих, що проводяться виключно державними спеціалізованими установами, можуть залучатися також судові експерти, які не є працівниками цих установ, за умови, що вони мають відповідну вищу освіту, освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче спеціаліста, пройшли відповідну підготовку в державних спеціалізованих установах Міністерства юстиції України, атестовані та отримали кваліфікацію судового експерта з певної спеціальності у порядку, передбаченому цим Законом [3].

Тобто, в принципі законодавчо закріпленим є те, що судовим експертом априорі не може бути особа без відповідної освіти, кваліфікаційного рівня, наявності спеціальних знань, вмінь і навичок.

Однак, вчені вказують на відсутність програм магістерської підготовки в галузі судової експертизи, у зв’язку з чим видається доцільним удосконалення системи підготовки експертних кадрів на кафедрах (в інститутах) судово-експертної діяльності у державних вищих навчальних закладах, що мають відповідну наукову базу та в належний спосіб підготовлений професорсько-викладацький склад за напрямками судово-експертної діяльності. Навчальний процес має бути орієнтований на випуск фахівців певних профілів (спеціальностей), а набуті ними знання під час навчання повинні відповідати встановленим для судових експертів відповідних спеціальностей ступеню, глибині, характеру засвоєння і подальшій реалізації [7, с. 232].

Сьогоднішній стрімкий розвиток усіх сфер суспільного життя, науково-технічний прогрес кидає виклики і судовим експертам, постійно розширюючи коло

розв'язуваних задач, у зв'язку з чим перед експертами систематично постають нові питання, практики вирішення яких немає, а їх розв'язання потребує високого інтелектуального потенціалу.

Найбільш ефективною вбачається розробка науково-методичних матеріалів самими судово-експертними установами. Зумовлено це тим, що експерти краще за інших знають свої потреби в методиках, можливості технічного забезпечення тощо. До позитивних рис також можна віднести широкі можливості апробації та накопичення статистичних даних. Разом з тим тут також є негативні моменти. Науковою роботою експертам часто доводиться займатися паралельно зі своєю основною роботою – виконанням експертиз. Якщо врахувати значну завантаженість експертів (в окремих випадках експертизи розписані на декілька років вперед), можна зрозуміти, що для якісної наукової роботи елементарно не залишається часу.

Основною роботою експерта є виконання судових експертиз. Відповідно, підготовка науково-методичних матеріалів залишається, на превеликий жаль, не пріоритетним завданням, тому кількість і якість такої методичної роботи не завжди відповідає нагальним потребам [8].

Раціональне використання і розвиток потенціалу судових експертів як науковців сприятиме виробленню єдиного підходу до методики проведення експертних досліджень, якісно новому рівню сертифікації, апробації та послідууючої реалізації методичного забезпечення.

Систематичне підвищення професійного рівня вченого, експерта-професіонала є запорукою проведення експертиз на високому рівні з мінімалізацією кількості експертних помилок та забезпеченням високого рівня достовірності результатів експертиз.

Розширення сфери проведення та можливостей судових експертиз. Наукові дослідження, пов'язані зі створенням нових методик проведення судових експертиз (планування, безпосередньо проведення наукових робіт, апробація і впровадження їх результатів в експертну практику),

є вкрай актуальною задачею для судово-експертних установ України. Вона повинна вирішуватися системно та масштабно, ґрунтуватися на визначенні концептуальних напрямків, широкому використанні ресурсного, нормативно – правового і інтелектуального потенціалу, чіткому плануванні діяльності з урахуванням пріоритетів та особливостей досліджуваного явища.

Актуальною на сьогодні є розробка нових високотехнологічних методик експертних досліджень у зв'язку з появою нових об'єктів та інтенсивним розвитком вже існуючих (перш за все пов'язаних із розвитком біотехнологій, генної інженерії, молекулярної генетики, сучасної фармацевтики, комп'ютерних систем і технологій і т. ін.), що потребує проведення ґрунтовних наукових досліджень.

Безпосередньо пов'язаним із вказаним напрямком є фінансове забезпечення наукових досліджень. На рівні з необхідністю розвитку наукового потенціалу слід вказати на значущість інвестицій у наукові дослідження, адже часто ефективність реалізації інноваційних проєктів напряму залежить від їх фінансування, яким обумовлюється матеріально – технічна база. Збільшення рівня фінансування наукових досліджень, у свою чергу, сприятиме досягненню значно кращих результатів, які в матеріальному сенсі перевищать витрати, і ця взаємообумовленість є основою прогресу.

Перспективи розвитку судової експертології залежать від ефективності провадження державної політики щодо належного забезпечення судово-експертної діяльності в Україні. Як багато інших сфер державного регулювання, цей напрям також потребує періодичної верифікації та реформування з урахуванням міжнародних стандартів використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Створення необхідних умов для діяльності судового експерта вважається однією із гарантій незалежності судового експерта та правильності його висновку [9, с. 164].

Взаємодія між суб'єктами судово-експертної діяльності за різними відомствами та рівнями, науково-дослідними організаціями,

що виконують дослідження в галузі права, та навчальними закладами. Судово-експертну діяльність здійснюють державні спеціалізовані установи, їх територіальні філії, експертні установи комунальної форми власності, а також судові експерти, які не є працівниками зазначених установ, та інші фахівці (експерти) з відповідних галузей знань у порядку та на умовах, визначених Законом України «Про судову експертизу».

Так науковці з цього приводу вказують, що на сьогодні особливістю судово-експертної діяльності є відсутність нормативного, організаційного, методичного та інформаційного регулювання її окремих сфер на всіх рівнях здійснення. Спроба державних спеціалізованих установ на відомчому рівні вирішити певні проблемні питання призводить до розрізненості науково-дослідної роботи та виникнення конкуренції між суб'єктами судово-експертної діяльності не лише на ґрунті наукових розробок, а й при здійсненні судово-експертної практики [10, с. 3].

Перш за все потребує врегулювання процес взаємодії між державними та недержавними експертами. Так, наприклад, судові експерти, які не є працівниками державних спеціалізованих установ, можуть проводити багато видів експертиз, що не включені в перелік судових експертиз, які проводяться в державних спеціалізованих установах. Тож з метою обміну досвідом, знаннями і практичними навичками у вирішенні окремих питань доцільним вбачається створення спільних робочих груп з розробки методик судово-експертних досліджень на основі постійної взаємодії і творчого співробітництва.

Ефективною вбачається і взаємодія судово – експертних установ з науково-дослідними організаціями, що виконують дослідження в галузі права, та навчальними закладами. Найбільш тісним є взаємозв'язок судово – експертних установ України з Національною академією правових наук України, Науково-дослідним інститутом вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Сташиса, вищими навчальними закладами системи МВС Укра-

їни, закладами вищої освіти, які здійснюють фундаментальну підготовку майбутніх судових експертів.

Основними векторами такої взаємодії є наступні: спільний аналіз актуальної тематики науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, проведення ґрунтовних наукових досліджень з подальшим впровадженням результатів у практичну діяльність органів кримінального судочинства, обмін науковою інформацією (методичними, науковими довідковими матеріалами, статистичними даними, та їх узагальненнями) досвідом роботи в різних напрямках, що є необхідною складовою формування і реалізації науково – обґрунтованої і ефективної політики держави щодо протидії злочинності.

Необхідним у цьому напрямку є оприлюднення результатів наукових досліджень шляхом організації та проведення міжвідомчих науково-методичних конференцій, семінарів, нарад, круглих столів, семінарів, науково-практичних конференцій, засідань, дебатних клубів, проведення бінарних занять з актуальних проблем судової експертизи.

Крім того, дотичними є такі напрямки спільної діяльності, як написання та наступний захист дисертаційних досліджень, видання монографій, підручників, навчальних та навчально-методичних посібників, читання курсів лекцій з актуальних питань експертного забезпечення досудового розслідування.

Окрім законодавчо визначених та врегульованих форм та методів взаємодії між суб'єктами судово – експертної діяльності за різними відомствами та рівнями, існують інші форми взаємодії, що вироблені практикою. Адже саме практика є мірилом доцільності та показником ефективності такого співробітництва, вона як лакмусовий папір відображає нагальні соціальні потреби та пропонує шляхи їх вирішення. Безумовно, така взаємодія може носити рекомендаційний або консультативний характер (мова може йти про взаємодію зі спеціалістами окремих напрямків життєдіяльності суспільства, це може бути промислова, фінансова, підприємницька,

культурно-просвітницька або будь-яка інша сфера).

Міжнародна взаємодія та співпраця. Імплементация європейських стандартів у діяльність експертних установ України є вкрай перспективним напрямком розвитку судово-експертної діяльності. Уніфікація методик вітчизняних експертних досліджень з методиками європейських країн, які були апробовані на міжнародному рівні, в разі реальної можливості їх якісної адаптації до українського законодавства забезпечить розширення міжнародної співпраці в галузі наукових досліджень на етапі євроінтеграційних процесів у нашій державі.

Найбільш великою та розвинутою є Європейська мережа судово-експертних установ The European Network of Forensic Science Institutes – ENFSI. Вона заснована у 1995 році для покращення обміну інформацією у сфері судової експертизи, а також підвищення якості судово-експертної діяльності у світі. ENFSI була визнана Європейською комісією як одна з провідних організацій у галузі судової експертизи. Це найбільша у світі об'єднана організація судово-експертних установ, що отримала міжнародне визнання [11].

Вступ до ENFSI якомога більшого числа судово-експертних установ України (окрім тих, які вже є постійними членами) відкриває «нові горизонти» плідної співпраці в означеному напрямку. Адже, національна судова експертиза не може існувати ізольовано, тобто в межах окремої держави. Вона не виконуватиме активно свої функції забезпечення правоохоронної діяльності поза інтеграцією з міжнародною спільнотою [12, с. 166].

Крім того перспективною в напрямку міжнародного співробітництва вбачається інтенсифікація проведення міжнародних стажувань працівників судово-експертних установ України, розробка на основі отриманих ними знань, вмій та навичок ефективних механізмів реалізації спільних дослідницьких програм, наукових проєктів у діяльність судово-експертних установ України.

Однак слід зауважити, що укріплення міжнародного співробітництва в області судової експертизи потребує розробки та послідуєчого використання науково обґрунтованих механізмів імплементації відповідної законодавчої бази, адже вона повинна відповідати з одного боку національним принципам, а з іншого – міжнародним правовим і професійним стандартам.

Резюмуючи, слід вказати, що кримінологічна діяльність судово – експертних установ України повинна бути якісно науково-методично забезпеченою. Це положення є аксіоматичним. Адже постійно зростаючі потреби кримінального судочинства обумовлюють перехід на новий рівень судово – експертних досліджень з урахуванням сучасних вимог. Виняткова роль у цих трансформаціях належить науці, яка завжди іде попереду практики, і властивими їй методами здатна «передбачити» розвиток певних процесів в майбутньому. Від якості науково – методичного забезпечення експертної діяльності на пряму залежить кількість експертних помилок, які допускаються судовими експертами, у зв'язку з чим підвищення наукового рівня як методик проведення судових експертиз, так і кримінального судочинства в цілому можливе завдяки поєднанню високого інтелектуального потенціалу академічної науки з практичним експертним досвідом.

Глибинні наукові дослідження проблемних аспектів експертної практики, використання найновіших наукоємних технологій при проведенні судових експертиз є запорукою підвищення ефективності кримінологічної діяльності судово – експертних установ України.

Література

1. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 13 грудня 1991 року № 1977-ХІІ / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> (дата звернення 10.09.2020).

2. Логунова М., Пшеничнюк О. Наукове забезпечення процесу формування

й реалізації державної політики в умовах модернізації українського суспільства. Вісник Національної академії державного управління. 2012. №4. С. 201-210.

3. Про судову експертизу : Закон України від 25 лютого 1994 р. № 4038-XII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4038-12> (дата звернення 10.09.2020).

4. Антонова М.М. Вплив науково-методичного забезпечення щодо проведення судових експертиз в Україні // Судово-експертна діяльність: сучасний стан та перспективи розвитку: збірник матеріалів круглого столу (23 квітня 2015 року). Київ: Навчально-науковий інститут підготовки фахівців для експертно-криміналістичних підрозділів Національної академії внутрішніх справ. 2015. С. 16-20.

5. Гаспарян С.Г. Шляхи підвищення якості підготовки кадрів для судово-експертних установ міністерства юстиції України. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2018. Вип.18. С.281-287.

6. Репешко П.І. До питання кадрового забезпечення державних судово-експертних установ. *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили*. Сер. Політологія. 2010. Т. 131, Вип. 118. С. 136-139.

7. Бараняк В.М. Проблеми підготовки судових експертів у вищих навчальних закладах України. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Юридичні науки. 2014. № 801. С. 229-233.

8. Надіжко М.М. Деякі питання науково-методичного забезпечення судово-експертної діяльності в системі СБ України (на прикладі комп'ютерно-технічних досліджень). URL: http://academy.ssu.gov.ua/ua/page/page_1581425700.htm (дата звернення 10.09.2020).

9. Дufenюк О. М. Забезпечення судово-експертної діяльності у кримінальному провадженні: системна парадигма *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. Юридичні науки. 2019. Вип. 8.- С. 164-173.

10. Антонюк П.Є. Вітальне слово до початку роботи круглого столу // Судово-

во-експертна діяльність: сучасний стан та перспективи розвитку: збірник матеріалів круглого столу Київ (23 квіт.2015 р.). Навчально-науковий інститут підготовки фахівців для експертно-криміналістичних підрозділів Національної академії внутрішніх справ. 2015. С. 2-3.

11. Харківський НДІ судових експертиз ім. Засл. проф. М.С. Бокариуса. URL: <https://www.hniise.gov.ua/14280-pochatok-zasdannya-vropeisko-merezh-sudovo-ekspertnix-ustanov-enfsi.html> (дата звернення 10.09.2020).

12. Клименко Н. І. Міжнародне значення судово-експертної діяльності // Судово-експертна діяльність: сучасний стан та перспективи розвитку : збірник матеріалів круглого столу (23 квітня 2015 року). Київ: Навчальнонауковий інститут підготовки фахівців для експертно-криміналістичних підрозділів Національної академії внутрішніх справ,. 2015. С. 165–168.

DIRECTIONS FOR IMPROVING SCIENTIFIC AND METHODOLOGICAL PROVISION OF CRIMINOLOGICAL ACTIVITY OF FORENSIC INSTITUTIONS OF UKRAINE

The author of the publication has outlined the main directions for improving scientific and methodological provision of criminological activity of forensic institutions of Ukraine, which include: strengthening the requirements for professional qualification of expert staff; expanding the scope and possibilities of forensic examinations; expanding the range of main vectors of interaction between the subjects of forensic activity at different departments and levels, research organizations conducting research in the field of law, and educational institutions; intensification of international relations to increase the effectiveness of cooperation of national forensic institutions with foreign ones.

It has been emphasized that the scientific provision of criminological activities of forensic institutions of Ukraine is one of the priority areas of ensuring their activities. It has been noted that each state specialized institution that carries out forensic activities

АНОТАЦІЯ

У публікації окреслено основні напрямки удосконалення науково – методичного забезпечення кримінологічної діяльності судово – експертних установ України, до яких віднесено: підвищення вимог до професійної кваліфікації експертних кадрів; розширення сфери проведення та можливостей судових експертиз; розширення кола основних векторів взаємодії між суб'єктами судово-експертної діяльності за різними відомствами та рівнями, науководослідними організаціями, що виконують дослідження у галузі права, та навчальними закладами; інтенсифікація налагодження міжнародних зв'язків для підвищення ефективності співпраці вітчизняних судово - експертних установ із зарубіжними.

Акцентовано увагу на тому, що наукове забезпечення кримінологічної діяльності судово – експертних установ України є одним із пріоритетних напрямків забезпечення їх діяльності. Наголошено, що кожна державна спеціалізована установа, яка здійснює судово-експертну діяльність в Україні, водночас є і науковим осередком, який проводить наукові розробки у галузі теорії судової експертології, у тому числі ті, що стосуються впровадження в практику нових методик експертних досліджень.

Підсумовано, що глибинні наукові дослідження проблемних аспектів експертної практики, використання найновіших наукоємних технологій при розробці методик проведення судових експертиз є запорукою високої ефективності кримінологічної діяльності судово – експертних установ України та мінімізації кількості експертних помилок.

Ключові слова: наукове забезпечення, методичне забезпечення, напрямки удосконалення, експертна діяльність, міжнародне співробітництво, взаємодія, співпраця.

in Ukraine is also a research center that conducts research in the field of theory of forensic expertise, including those related to the implementation of new methods of expert research into practice.

It has been concluded that in-depth scientific research of problematic aspects of expert practice, use of the latest scientific technologies in the development of methods for carrying out forensic examinations is a guarantee of high efficiency of criminological activity of forensic institutions of Ukraine and minimization of the number of expert drawbacks.

Key words: scientific provision, methodical provision, directions of improvement, expert activity, international cooperation, interaction, cooperation.